

Bilag 6.

Finansministerens bemærkninger til bilag 5.

Ved udformningen af kildeskattelovens regler om særskilt beskatning af gifte kvinder har det været et hovedsynspunkt, at kun indtægt ved lønnet arbejde og selvstændig erhvervsvirksomhed samt indtægter, der kan sidestilles hermed, bør undergives særskilt beskatning. Formue og indtægt af formue er således ikke omfattet af den særskilte beskatning. Som begrundelse herfor udtales i bemærkningerne til kildeskattelovforslaget af 7. december 1966, side 46, sp. 2, bl. a.:

„Ved denne afgrænsning af særbeskatningen har man bl. a. lagt vægt på at undgå, at ægtefæller ved i sig selv lovlige dispositioner deler formuen og dens afkast imellem sig og derved opnår en gunstigere skattemæssig stilling.

Man har endvidere haft for øje, at en videregående særbeskatning end den foreslåede ville medføre betydelige praktiske vanskeligheder. Hvis f. eks. formuen og formueindtægterne skulle beskattes hos den af ægtefællerne, som efter ægteskabslovgivningen har rådigheden derover, ville det i mangfoldige tilfælde være overordentlig vanskeligt at fastslå, om beskatningen skulle ske hos hustruen eller hos manden. Ægteskabslovgivningen indeholder ganske vist regler om disse forhold; men i de fleste ægteskaber ordner ægtefællerne ikke i praksis deres økonomi på en sådan måde, at en opdeling af formuen og indtægterne efter ægteskabslovgivningens regler kan foretages med den sikkerhed og hurtighed, som er nødvendig, hvis opdelingen skal lægges til grund ved skatteligningen og skatteopkrævningen.

Endelig har man ment, at de grunde, der med betydelig vægt er anført for at beskatte hustruens løn- og erhvervsindtægter m. v. særskilt, har væsentlig mindre vægt, når det gælder hendes øvrige indtægter og formuen.“

Reglerne om fradrag i den særskilte indkomst er udformet i overensstemmelse med det nævnte hovedsynspunkt, således at der alene gives fradrag for de udgifter, der er knyttet til den indtægt, som undergives særskilt beskatning. For den gifte kvindes bidrag til en pensionsordning er det således udtrykkeligt bestemt, at hun kan fradrage bidragene, når der er tale om en pensionsordning med løbende udbetalinger, som også hendes arbejdsgiver yder eller har ydet bidrag til. Dette svarer til, at hun beskattes særskilt af pension efter en pensionsordning, hvortil hendes arbejdsgiver har ydet bidrag.

Hvis den gifte kvinde skulle have fradrag for præmier til pensionsforsikringer uden tilknytning til et ansættelsesforhold, ville det betyde, at hun altid havde fradragsret for præmier til renteforsikringer. Dette måtte forudsætte, at ydelserne efter renteforsikringen, når den blev virksom, blev beskattet som særskilt indkomst for hustruen. En sådan ordning ville være i strid med hovedsynspunktet og ville ligesom en særskilt beskatning af andre former for formueafkast åbne mulighed for, at ægtefæller ved overførsel af midler fra den ene ægtefælle til den anden kunne opnå den skattemæssigt gunstigste mulige fordeling af indkomsten.

En ordning, hvorefter den gifte kvindes fradrag for præmier til renteforsikringer blev begrænset til en bestemt andel af hendes lønindtægt eller indtægt ved selvstændig erhvervsvirksomhed, ville støde på store praktiske vanskeligheder såvel hos skattemyndighederne som hos forsikringsselskaberne.

Bidrag til kapitalpensionsordninger på forsikrings- eller opsparingsbasis kan heller ikke fradrages ved opgørelsen af den særskilte hustruindkomst. Som det fremgår af